

НА КОН.

По Паула и Рихард Демел.

Шарко, бързо ако тичаш,
Искай всичко що обичаш!
Хайде, бягай към Китай,
Ще ти купя там кравай;
Отлети към Цариград,
Да си купя шоколад.

Бързай, Шарко, бързай ти,
Зер камшика ще плюши!
Хайде, в Индия хвържни,
Ще си купим там фурми;
Към Япония отлѐтай,
Да си хапнем сладка пита.

Гео Милев.

ВОЙНА.

I.

— Вжн, скоро вжн! — викаше новата метла. — Ние с домакинята смет и нечистотия не обичаме... Черни булечки, паяци, дървеници — всички ви ще изтребим...

Какво е това чудо? — мърмореха черните хлебарки, като се завираха по-дълбоко в тъмните цепнатини на джските. — Ала не ще ни уплаши тая метла. И при старата стопанка живеехме тука, и сега пак ще живеем. Коя кухня може без нечистотия, без смет, па и без хлебарки!

— Това е нечувана дързост! — крещяха паяците. — Тая умразна метла иска да развали нашия хубав живот из тъмните жгли. Тъй спокойно си смучехме кръвчицата на глупавите мухи!

— Ап-чхи! Ап-чхи!... Ох, смъртта иде! — викаха дървениците, обсипани с отровен прах. — Майко Нечи-